

hold var uden betydning for forbrugeren, eller havde sælgeren rimelig grund til at regne med, at forbrugeren allerede var bekendt med oplysningerne, kan genstanden ikke betragtes som mangelfuld efter nr. 3. Det beror i øvrigt på en konkret vurdering, i hvilket omfang sælgeren har pligt til at oplyse forbrugeren om forhold vedrørende salgsgenstanden. I nogle situationer er oplysningspligten vidtgående, mens den i andre tilfælde er mere begrænset, f.eks. hvis den pågældende køber havde en særlig sagkundskab med hensyn til den pågældende vare. Mangelsansvar efter nr. 3 kræver således, at det kan bebrejdes sælgeren, at han ikke har givet forbrugeren de pågældende oplysninger.

Købelovens § 76, stk. 1, nr. 3, er ikke som nr. 1-2 gjort beskyttelsespræceptiv, og den kan således fraviges ved aftale (konkrete forbehold). Sælgeren kan ikke undgå sin loyale oplysningspligt ved at tage et generelt forbehold vedrørende salgsgenstanden, idet forbrugeren efter købelovens § 77 uanset et generelt forbehold vil kunne påberåbe sig, at sælger har undladt at give oplysninger som nævnt i § 76, stk. 1, nr. 3.

Den almindelige mangelsdefinition fremgår af købelovens § 76, stk. 1, nr. 4, hvorefter der foreligger en mangel, hvis genstanden i øvrigt er af en anden eller ringere beskaffenhed eller brugbarhed, end den ifølge aftalen og de foreliggende omstændigheder skulle være. Bestemmelsen kan ligesom nr. 3 fraviges ved aftale.

Mangelsbedømmelsen tager udgangspunkt i parternes aftale. Det kan imidlertid forekomme, at parternes aftale ikke indeholder momenter til belysning af et eller flere forhold, og man må i så fald falde tilbage på, hvad forbrugeren med rimelighed kunne forvente vedrørende salgsgenstandens egenskaber og brugbarhed, herunder bl.a. under hensyn til købesummens størrelse. Vedrører købet en standardvare, skal produktet således være en almindelig god handelsvare. Afviger salgsgenstanden negativt herfra, foreligger der en mangel i medfør af § 76, stk. 1, nr. 4.

Efter købelovens § 76, stk. 2, kan forbrugeren ikke påberåbe sig urigtige eller vildledende oplysninger, der er rettet senest ved indgåelsen af købsaftalen. Bestemmelsen er beskyttelsespræceptiv, jf. købelovens § 1, stk. 2.

Hermed begrænses rækkevidden af § 76, stk. 1, nr. 1-2, således at urigtige eller vildledende oplysninger fra sælger eller tidligere salgsled ikke udgør en mangel, hvis oplysningerne er rettet, inden købsaftalen indgås. Det kræves ikke, at oplysningerne rettes af den, der har afgivet oplysningerne, og sælger vil således i forbindelse med købet kunne korrigere oplysning-

ger afgivet af producenten eller andre tidligere salgsled. Der henvises i øvrigt til betænkningen side 50 f.

Sælgers forbehold (købelovens § 77)

Købelovens § 77, stk. 1, angår mangelsbedømmelsen i tilfælde, hvor en vare er solgt som den er og forefindes eller med tilsvarende forbehold. Bestemmelsen fastslår, at forbrugeren uanset et sådant generelt forbehold kan påberåbe sig, at genstanden lider af en mangel i de tilfælde, der er nævnt i § 76, stk. 1, nr. 1-3. Det samme gælder, hvis genstanden er i væsentlig ringere stand, end køberen under hensyn til prisen og omstændighederne i øvrigt havde grund til at regne med. Brugte genstande, som sælges på auktion, anses for solgt, som de er og forefindes, jf. købelovens § 77, stk. 2. § 77 kan ikke fraviges til skade for forbrugeren, jf. købelovens § 1, stk. 2.

Bestemmelsen indebærer, at et generelt forbehold fra sælger kun i begrænset omfang reducerer de krav, som forbrugeren kan stille til det solgte.

Er der afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, som er omfattet af de præceptive bestemmelser i § 76, stk. 1, nr. 1-2, vil forbrugeren kunne påberåbe sig dette, selv om sælgeren har taget et generelt forbehold. Sælger kan endvidere ikke ved at tage et generelt forbehold vedrørende varens egenskaber undgå at skulle opfylde sin loyale oplysningspligt i medfør af købelovens § 76, stk. 1, nr. 3.

§ 77 giver således forbrugeren en vis minimumsbeskyttelse med hensyn til varens egenskaber. Selv om der ikke er afgivet urigtige eller vildledende oplysninger eller sket en tilsidesættelse af sælgers loyale oplysningspligt, kan forbrugeren uanset et generelt forbehold påberåbe sig en mangel, hvis det solgte er i væsentlig ringere stand, end forbrugeren kunne regne med.

Købelovens § 77 vedrører varer, der sælges som de »er og forefindes«, eller med tilsvarende forbehold. Forbehold som »uden ansvar«, »som beset«, »som besigtiget« og lignende generelle forbehold er således også omfattet.

Købeloven indeholder derimod ikke bestemmelser om sælgers mulighed for at tage konkrete forbehold vedrørende salgsgenstandens egenskaber. Sådanne konkrete forbehold kan ofte være velbegrundede, og det anerkendes i praksis, at parterne i vidt omfang kan indgå aftale om, at visse specificerede egenskaber eller mangel på egenskaber ved varen ikke skal betragtes som en mangel, jf. købelovens § 76, stk. 1, nr. 4. Der henvises i øvrigt til betænkningen side 51-53.